

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/4/2025                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 1119010830                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 03.03.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Dušan Krč-Šebera         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:1119010830.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného Ing. J. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na neverejnom zasadnutí konanom 03. marca 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. J. J. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. októbra 2022, sp. zn. 4To/38/2022, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. J. J. o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“) z 13. januára 2022, sp. zn. 7T/43/2019 bol obvinený Ing. J. J. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na tom skutkovom základe, že:

-dňa 12.9.2018 v čase od 14.38 hod. do 14.48 hod. v Bratislave na Kamennom námestí I/A v obchodnom dome „My Tesco“ vošiel do skúšobnej kabínky, pričom mal v ruke dámsku kabelku patriacu poškodenej, túto tam položil na odkladací priestor a počas toho, ako sa poškodená vzdialila od skúšobnej kabínky, obžalovaný z tejto dámskej kabelky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1.350,- Eur, čím tak svojím konaním poškodenej E. A. spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 1.350,-Eur.

Okresný súd za to uložil obvinenému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nariadiť poškodenej E. A. (ďalej tiež „poškodená“) škodu spôsobenú trestným činom vo výške 1.350,- Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený a poškodená odvolanie. Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 27. októbra 2022 sp. zn. 4To/38/2022 vo výroku pod bodom I. podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného

poriadku zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného Ing. J. J. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. júla 2019, na tom skutkovom základe, že:

-dňa 12.9.2018 v čase od 14.38 hod. do 14.48 hod. v Bratislave na Kamennom námestí 1/A v obchodnom dome „My Tesco“ vošiel do skúšobnej kabínky, pričom mal v ruke dámsku kabelku patriacu poškodenej, túto tam položil na odkladací priestor a počas toho, ako sa poškodená vzdialila od skúšobnej kabínky, obžalovaný z tejto dámskej kabelky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1.350,- Eur, čím tak svojím konaním poškodenej spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 1.350,-Eur.

Za to krajský súd uložil obvinenému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej E. A. škodu vo výške 1.350,- Eur. Krajský súd vo výroku pod bodom II. podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodenej zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne JUDr. Aleny Chvojčkovej dovolanie vo svoj prospech z dôvodov, že malo byť zásadne porušené právo obvineného na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a napadnuté rozhodnutie má byť založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený ako na zásadne porušenie práva na obhajobu poukázal na ním spísané dve doplnenia odvolania z 25. marca 2022 a zo 04. apríla 2022, ktoré podal do podateľne okresného súdu a s ktorými sa nemohol oboznámiť krajský súd, pretože neboli tomuto súdu zaslané okresným súdom, po predložení predmetnej veci odvolania obvineného a poškodenej. Ako ďalší dôvod zásadného porušenia práva na obhajobu obvinený namietol, že jemu ustanovená obhajkyňa súd opakovane žiadala o zbavenie povinnosti obhajovať obvineného, a to z dôvodu urážok a strachu z obvineného, na podklade čoho má mať obvinený „oprávnené obavy o riadnom vykonávaní jeho obhajoby“. V ďalšej časti obvinený poukázal na jeho popieranie viny v základnom konaní, vyjadroval sa k hodnoteniu dôkazov, keď podľa jeho názoru jeho vina nemala byť preukázaná. Súčasne poukázal na rozpory vo výpovediach poškodenej. Ďalší dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, t. j. že napadnuté rozhodnutie má byť založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, obvinený namietal proti vykonanej rekognícii, keďže má za to, že iba jeden z figurantov mal dlhé vlasy. Ďalej obvinený namietal založenie pripojených súdnych spisov týkajúcich sa jeho inej trestnej činnosti, ktorá predchádzala predmetnej trestnej činnosti obvineného do spisu vedeného v prejednávanej veci, ktoré podľa názoru obvineného môžu ovplyvniť rozhodnutie súdu. Taktiež namietol tzv. „prevedenie“ mobilnej komunikácie z telefónu poškodenej do tlačenej podoby, ktorá bola oboznámená na hlavnom pojednávaní 13. januára 2022, keď obvinenému nie je zrejmé kto a ako previedol textovú komunikáciu z mobilného telefónu do tlačenej podoby.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského a okresného súdu, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušované rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a Mestskému súdu Bratislava I prikázal, aby jeho trestnú vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila poškodená E. A., ktorá uviedla, že trvanie základného trestného konania má aj vďaka obštrukciám obvineného za neprimerane dlhé. Obvinený mal dostatok času oboznámiť sa so všetkými dokumentmi, obdobného skutku sa dopustil opakovane, preto mu aj bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Skutkový stav bol podľa jej názoru v konaní ustálený správne, dovolanie obvineného neobsahuje žiadne relevantné dôvody, a preto poškodená navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného zamietol.

Taktiež k dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý dovolanie obvineného považuje za nedôvodné. Vo veci nemá byť naplnený žiaden z obvineným uvádzaných dovolacích dôvodov. Ku chybe nepredloženia dvoch doplnení odvolania spísaného obvineným, prokurátor uviedol, že rozsudok v danej veci bol stranám doručovaný v mesiaci február 2022 a do predloženia veci odvolania obvineného spísaného jeho obhajkyňou a poškodenou, t. j. 18.03.2022, mal obvinený dostatočný priestor na realizáciu jeho obhajobných práv, v podobe písomného odôvodnenia ním spísaného odvolania. Pokiaľ obvinený uvádza, že má mať odôvodnené obavy o riadnom vykonávaní jeho obhajoby ustanovenou obhajkyňou, tak prokurátor je naopak toho názoru, že jeho obhajoba bola v základnom konaní riadne vykonávaná, keď ustanovená obhajkyňa vykonávala obhajobu v konaní pred súdom a podávala aj v mene obvineného odvolanie. Pokiaľ obvinený namietol nezákonnosť rekognície, je táto ním namietaná vada neopodstatnená, pretože poškodená v prípravnom konaní osobu, ktorá jej odcudzila finančnú hotovosť popísala nielen dĺžkou a farbou vlasov, ale aj inými znakmi, a to tvarom pier, bokombradami, svetlými fúzami a vyšportovanou postavou. Prokurátor v podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, resp. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

K vyjadreniam prokurátora a poškodenej k dovolaniu obvineného, obvinený a ani jeho obhajkyňa do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nepodali písomnú repliku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd po predbežnom preskúmaní veci dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Primárne sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do ich právnej istoty a stability v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva (R 7/2011). Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v

rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie tohto ustanovenia je totiž zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu „zásadným“ spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom.

Pokiaľ obvinený namietal ako zásadné porušenie práva na obhajobu, že krajský súd nemal, popri odvolaní spísanom jeho obhajkyňou, k dispozícii aj dve doplnenia odvolania spísané obvineným, a to z 25. marca 2022 a zo 04. apríla 2022, tak uvedená chyba nepredstavuje zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V danom prípade totiž došlo k zhojeniu, konvalidácii tohto nedostatku v rámci odvolacieho konania, keď odvolací súd na jeho verejnom zasadnutí vyzval obvineného, aby do zápisnice z verejného zasadnutia odvolacieho súdu konanom 27. októbra 2022, doplnil rozdielny obsah medzi odvolaním spísaným jeho obhajkyňou a ním spísanými doplneniami odvolania, ktoré odvolací súd nemal k dispozícii. Obvinený na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súvislosti s výzvou na doplnenie odvolania uviedol, že: „V podstate je totožné...V rámci dodatku odvolania som podal aj čestné prehlásenie, ktorým som vyhlásil, že som sa žalovaného skutku nedopustil.“ Uvedeným postupom krajský súd vytvoril procesnú možnosť pre doplnenie odvolania priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. S prihliadnutím na vyjadrenie obvineného o „v podstate totožnom obsahu“ medzi spísanými doplneniami odvolania, ktoré koncipoval on sám s odvolaním, ktoré za obvineného vypracovala jeho obhajkyňa, dospel dovolací súd k záveru, že v danej trestnej veci došlo k zhojeniu nedostatku nepredloženia doplnení odvolania obvineného z 25. marca 2022 a zo 04. apríla 2022 odvolaciemu súdu tak, že už nemožno hovoriť o zásadnom porušení práva obvineného na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený namietal zásadné porušenie práva na obhajobu v dôsledku toho, že má mať „dôvodné obavy“ o riadom vykonávaní jeho obhajoby súdom ustanovenou obhajkyňou, nakoľko žiadala v základnom konaní súd o zrušenie jej ustanovenia obhajkyňou, tak dovolací súd nezistil žiadne zásadné nezrovnalosti vo vykonávaní obhajoby ustanovenou obhajkyňou, keďže z obsahu predloženého spisu vyplýva, že ustanovená obhajkyňa bola v základnom trestnom konaní aktívna, zúčastňovala sa verejných zasadnutí súdov, prednášala návrhy, vyjadrovala sa v mene obvineného, ako aj podávala kvalifikované opravné prostriedky. Inak povedané, dovolací súd nemal pochybnosti o riadnom vykonávaní obhajoby obvineného ustanovenou obhajkyňou JUDr. Oľgou Šajdíkovou.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané v súlade s zákonom.

Podľa § 126 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

Rekognícia alebo opoznanie je osobitnou formou výsluchu svedka a jej zmyslom je, aby stotožňujúca osoba znovu poznala konkrétnu osobu, ktorej opoznanie je dôkazne významné. Opozňavajúca osoba tak spraví na základe skutočností, ktoré sama bezprostredne vnímała svojimi zmyslami. Rekogníciu osoby možno vykonať dvoma spôsobmi, a to „in natura“ alebo prostredníctvom fotografií. Rekognícia má zásadne dve fázy. Najprv ide o opis stotožňovanej osoby alebo veci získanej od svedka jeho výsluchom a až potom je možné svedkovi osobu ukázať, a to spravidla medzi niekoľkými osobami podobného vzhľadu. Trestný poriadok vo vzťahu k vzhľadu figurantov a opozňavanej osoby vyžaduje, aby si boli „podobní“, čím sa má na mysli v celkovom vzhľade a s ohľadom na znaky príslušnej osoby, ktoré predtým uviedol svedok. Pokiaľ obvinený poukazoval na jeden izolovaný a navyiac zmeniteľný znak (dlhé vlasy zmeniteľné ostrihaním alebo farbením) a namietal, že iba jeden ďalší figurant mal dlhé vlasy, tak uvedený nedostatok nespôsobuje nezákonnosť vykonanej rekognície, pretože aspoň jeden ďalší figurant mal aj znak, na ktorý poukazoval obvinený a celkovým vzhľadom možno mať za to, že jednotliví figuranti a obvinený ako opozňovaná osoba, sú si navzájom podobní v zmysle § 126 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený ďalej namietol, že do súdneho spisu boli pripojené aj iné súdne spisy o jeho druhovo obdobnej predchádzajúcej trestnej činnosti, tak uvedená argumentácia je neakceptovateľná, keďže tieto iné súdne spisy obsahujú nevyhnutné informácie pre základné elementy rozhodovacej činnosti súdu, teda informácie relevantné pre právnu kvalifikáciu, prípadné väzobné stíhanie obvineného alebo ukladanie zákonom stanoveného druhu a výmery trestu. Obvinený je pritom chránený jednou z nosných zásad trestného konania tzv. prezumpciou neviny, ktorej obsahom je povinnosť na obvineného hľadiť ako na nevinného až do okamihu, dokým nebol právoplatne uznaný za vinného za trestného činu (činov), ktoré sa mu kladú za vinu.

Vo vzťahu k námietke obvineného, v ktorej namietal údajnú nezákonnosť prevodov komunikácie z mobilného telefónu poškodenej a skutočnosť, že mu nie je známe kto a akým spôsobom túto textovú komunikáciu z elektronického zariadenia previedol do listinnej podoby, najvyšší súd konštatuje, že v danom prípade ide dôkaz zabezpečený jednou zo strán konania, a to poškodenou. Podľa jej vyjadrenia plynúceho z výpovede vykonanej na hlavnom pojednávaní okresného súdu z 28. septembra 2021, túto komunikáciu stiahol z jej mobilného telefónu do stolového počítača jej syn (syn poškodenej) a následne ju z počítača vytlačil.

Vzhľadom na to v trestnej veci obvineného neboli naplnené žiadne dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, najvyšší súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ing. J. J. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.